

บทเรียนด้านการเรียนรู้ บทที่ 28

เรื่อง เตรียมนำเสนอสิ่งที่ได้จากการสัมภาษณ์

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

แสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้นและความสามารถในการหารายได้อย่างพอเพียง

ตัวชี้วัด:

สามารถเรียนจบชั้นประถมศึกษา

สาระการเรียนรู้:

พัฒนาอุปนิสัยในการเรียนที่เหมาะสม

กลุ่มอายุ

6 – 8 ปี

หัวข้อหลัก:

สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

บทเรียน:

เตรียมนำเสนอสิ่งที่ได้จากการสัมภาษณ์

เวลาที่ใช้ในการสอน:

แบ่งปัน 10 นาที เนื้อหา 35 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถค้นคว้า เรียบเรียง และเตรียมนำเสนองานหน้าชั้นเรียนสั้นๆ ได้
2. เด็กสามารถบอกวิธีการนำเสนอที่ดีได้ และมีทักษะการนำเสนอที่ดี

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาษ
2. ดินสอ หรือปากกา
3. กระดานดำ
4. ชอล์ก

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม

1. อ่านเนื้อหาบทเรียนทั้งหมด
2. รวบรวมอุปกรณ์
3. ก่อนเริ่มเรียน ให้เขียนคำถามเพื่อให้เด็กๆ ได้แบ่งปันกันไว้บนกระดาน

ใคร:

ได้อะไร:

รู้สึกอย่างไร:

4. คิดรูปที่จะใช้เป็นสัญลักษณ์คำว่า “มอง, พุด, หันหน้าให้คนฟัง”

5. อธิษฐาน:

- ขอบคุณพระเจ้าสำหรับโอกาสที่ได้ทำงานกับเด็กๆ ของพระองค์และขอการทรงนำในการสอนบทเรียนนี้
- ขอพระเจ้าช่วยให้เด็กเข้าใจ:
 - ความรักและความห่วงใยของพระเจ้าที่มีต่อเราทุกคน
 - เราสามารถพุดคุยกับพระเจ้าได้ทุกเวลา ทั้งกลางวันและกลางคืน
- สรรเสริญพระเจ้าสำหรับสิ่งที่พระองค์ได้ทรงทำให้เราและจะยังทำต่อไปในชีวิตและหัวใจของเด็กๆ

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

พุดว่า: เราจะเริ่มเรียนชั่วโมงนี้ด้วยการเขียนประสบการณ์ที่เราได้ ตอนไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ให้เด็กๆ เขียนคำต่อไปนี้นบนห้วกระดาด (ชี้ไปยังข้อความบนกระดานที่ครูเขียนเตรียมไว้แล้ว)

ใคร: (ชื่อคนที่เด็กไปสัมภาษณ์)

ได้อะไร: (สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้มา)

รู้สึกอย่างไร: (ความรู้สึกขณะที่เด็กสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญคนนี้)

ถ้าเป็นไปได้ ให้ครูลองคิดถึงคนในชุมชนที่ครูสามารถนำมาคุยตัวอย่างให้เด็กฟังได้ เช่นว่า

“ครูได้สัมภาษณ์ศิษยาภิบาลสมชายมา ดังนั้นครูจะเขียนบนกระดาดว่า

ใคร: ศิษยาภิบาลสมชายในส่วน “สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้มา” ครูก็เขียนว่า

ได้อะไร: ฉันได้เรียนรู้หลายเรื่องขณะที่คุยกับศิษยาภิบาลสมชาย ฉันไม่เคยรู้เลยว่าศิษยาภิบาลสมชายก็โตมากับโครงการคอมแพสชั่นเหมือนกัน ตอนเด็กๆ อาจารย์ทำงานหนักมากจนกระทั่งอาจารย์ได้เข้า

โครงการ LDP พอฉันได้ยินเรื่องราวชีวิตของอาจารย์ ฉันรู้สึกที่อาจารย์เป็นคนที่ดีมาก แต่อาจารย์ก็

บอกว่าเรียนหนังสือไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับเขา สมัยเรียน ช่วงก่อนสอบ อาจารย์จะใช้เวลาอ่านหนังสือ

เป็นสองเท่าของเพื่อนๆ ที่ได้คะแนนเท่าๆ กันอาจารย์สมชายมีความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ อาจารย์

ตั้งใจเรียนจนสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ พอจบแล้วก็เรียนพระคัมภีร์ในโรงเรียนพระคริสตธรรมต่อ เพื่อจะได้

เป็นศิษยาภิบาลที่ดีและมีความรู้พระคัมภีร์มากขึ้น พอเรียนจบจากโรงเรียนพระคริสตธรรม อาจารย์ก็อยาก

กลับมาที่นี่เพื่อช่วยให้เด็กๆ โตขึ้นมาเป็นผู้นำที่ดีและเข้มแข็งในชุมชนต่อไปเมื่อครูคิดถึงความรู้สึกขณะที่

สัมภาษณ์ศิษยาภิบาลสมชาย ครูก็รู้สึกหลายอย่าง

รู้สึกอย่างไร: ครูรู้สึกตื่นเต้นที่ได้ถามคำถามดี ๆ หลายคำถาม ยิ่งคุยก็ยิ่งรู้สึกสบายใจ และก็รู้สึกตื่นเต้นมาก

ขึ้น ครูประทับใจความมุ่งมั่นที่อาจารย์ตั้งใจจะเรียนให้จบถึงแม้จะต้องพยายามอย่างมาก อาจารย์ยังเป็น

แรงบันดาลใจให้ครูอีกด้วย เพราะครูได้เห็นความรักและเมตตาที่อาจารย์สมชายมีกับเด็กๆ ในชุมชน ทำให้ครู

รู้สึกว่าเวลาทุกนาทีที่ครูได้อยู่กับเด็กๆ เป็นของขวัญพิเศษที่พระเจ้าทรงประทานให้ครู

พุดว่า : ครูจะให้เวลาเด็กสักครู่ เขียนหรือวาดรูปที่อธิบายถึง “ใคร, ได้อะไร, รู้สึกอย่างไร” จากการ

สัมภาษณ์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

ขณะที่จะเริ่มสอนเด็กเรื่องวิธีการนำเสนอ ลองทำตัวอย่างที่ไม่ถูกต้องให้เด็กดู เช่น พูดเสียงค่อย ตามองพื้น หรือ พูดหันหน้าไปทางอื่น

ขณะที่ทำท่าทางพวกนี้อยู่

พูดว่า : ให้เด็ก ๆ ไปนั่งข้าง ๆ คู่ของตัวเอง แล้วเอากระดาษที่จดคำสัมภาษณ์ออกมา

เด็กอาจจะไม่ได้ยินหรือไม่ได้ทำตามที่ครูพูด ให้พูดทวนคำสั่งอีกครั้งโดยใช้ท่าทางที่ไม่ถูกต้องแบบเดิม

หลังจากนั้น พูดทวนคำสั่งอีกรอบ แต่ครั้งนี้ให้ใช้วิธีการนำเสนอที่ถูกต้องเมื่อเด็กรับจับคู่กันแล้ว

ถามว่า : ทำไมเด็ก ๆ ถึงไม่ทำตามที่ครูพูดตั้งแต่ครั้งแรก? ให้เด็กตอบ

(คำตอบอาจเป็น: ผม/หนูไม่ได้ยินครูพูด, ผม/หนูไม่รู้ว่าครูกำลังพูดกับพวกเรายู่เพราะไม่เห็นครูมองมาที่พวกเรา ฯลฯ)หลังจากที่เด็กตอบแล้ว

พูดว่า : ถ้าเราอยากจะได้สาระดี ๆ ต่อหน้าคนกลุ่มใหญ่ มี 3 ข้อที่เด็ก ๆ จะต้องจำ เราจะจดวิธีนี้ลงบนกระดาษกันเพื่อจะได้ไม่ลืม (เขียนให้เด็กดูบนกระดาน)

- พูดเสียงดังฟังชัด (วาดรูปปาก หรือสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพูด)
- ตามองคนฟัง (วาดรูปดวงตา หรือสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องกับการมอง)
- หันหน้าไปยังคนฟัง (วาดรูปลูกศร หรือสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องกับทิศทาง)

พูดว่า : ชั่วโม่งหน้าเด็ก ๆ กับคู่ของเด็ก ๆ จะออกมาพูดให้เพื่อน ๆ ฟังหน้าห้องว่า ได้อะไรจากการสัมภาษณ์บ้าง ดังนั้นเพื่อเตรียมตัวให้พร้อม วันนี้ให้เด็ก ๆ กับคู่ทบทวนสิ่งที่ได้จากการสัมภาษณ์ ขณะที่เด็ก ๆ ช่วยกัน ให้

- เลือกหัวข้อที่สำคัญที่สุดมาแล้วให้เพื่อนในห้องฟัง (ลองยกตัวอย่างหัวข้อสำคัญและไม่สำคัญให้เด็กฟัง)
- ข้อมูลบางอย่าง เด็ก ๆ อาจจะต้องบอกเพื่อนในห้องก่อนว่าเด็ก ๆ ถามคำถามว่าอะไร จากนั้นค่อยบอกสิ่งที่ได้เรียนรู้
- เลือกว่าใครจะออกมาพูดเรื่องไหน เพื่อที่ทั้งสองคนจะได้มีโอกาสพูดเท่า ๆ กัน
- ฝึกพูดต่อหน้ากันและกัน ลองให้คำแนะนำติชมเพื่อนหลังจากที่เพื่อนพูดเสร็จด้วย
 - เพื่อนพูดเสียงดังพอที่จะได้ยินไหม?
 - เพื่อนหันหน้ามองมาที่คนฟังไหม?
 - เพื่อนทำท่าทางที่แสดงว่าตื่นเต้นรีไปล่า เช่น ตะป่น พูดเร็วเกินไป บิดมือไปมา ฯลฯ
- ฝึกหลาย ๆ รอบจนกระทั่งพร้อมที่จะนำเสนอผลงานในชั่วโม่งหน้า

ขณะที่ฝึกกันอยู่ เด็ก ๆ ควร

- รู้จักควบคุมตัวเอง เป็นสิ่งสำคัญที่จะตั้งใจฟังสิ่งที่เพื่อนพูด และตัดสินใจร่วมกันว่ามีหัวข้อสำคัญ ๆ อะไรบ้างที่ควรนำเสนอ
- จริงใจที่จะพูดความจริงต่อคู่ของเรา เพราะจะช่วยให้ประสบความสำเร็จมากกว่าเวลาที่ต้องนำเสนอให้เพื่อนทั้งชั้นฟังจริงๆ

ขณะที่เด็กกำลังวางแผนและฝึกการนำเสนออยู่ ครูคอยเดินรอบๆ ห้องเพื่อดูว่าเด็กต้องการคำแนะนำอะไร บ้าง พยายามแนะนำแบบเฉพาะเจาะจง หรือถามคำถามเกี่ยวกับ

- ลักษณะท่าทางของเด็กเมื่อพูดต่อหน้าเพื่อน
- เนื้อหาที่เด็กเลือกมานำเสนอ
- คำแนะนำที่เด็กให้กันและกัน เป็นคำพูดที่เป็นความจริงหรือไม่?

การสรุปบทเรียน:

พูดว่า : ครูประทับใจที่ได้เห็นเด็ก ๆ ได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะท่าทางระหว่างการฝึกฝน การนำเสนอ ครูตื่นเต้นมากที่จะได้ฟังสิ่งที่เด็ก ๆ ได้รับการสัมภาษณ์ และครูมั่นใจว่าเพื่อน ๆ ในห้องเองก็อยากจะได้ดูและฟังการนำเสนอของเด็ก ๆ ในชั่วโมงหน้าด้วยเช่นกัน

ถ้ามีเวลา ครูอาจจะให้เด็ก ๆ ฝึกการนำเสนอหน้าชั้นอีกครั้งสองครั้ง แล้วแต่ความเหมาะสม เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ มีความมั่นใจมากขึ้นในการนำเสนอจริงหน้าชั้นเรียนในชั่วโมงหน้า

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

การประเมินผลผู้เรียน:
